

קינת דוד / מפסוק י"ח – סוף הפרק

עם- ישראל.

כד) **"בנות ישראל אל שאול בכינה"** – הנשים, שדמעתן מצויה, התעוררנה ובכינה לגודל האסון.

"המלבישן שני עם עדנים" – כשהיו ישראל חוזרים מהמלחמות שניהל שאול, היו מביאים לנשותיהם שלל רב מהמלחמה.

ור' נחמיה פירש הדברים לענין התורה:

"בנות ישראל" – אלו סנהדריות של ישראל (בתי הדין, בהן נפסקות הלכות) בשעה שהיה שאול שומע טעם הלכה יוצא מפי תלמיד-חכם, היה עומד ומנשקו, וכשהיה רואה כת של תלמידי-חכמים, היה מאכילם ומשקם.

כה) **"איך נפלו גיבורים"** – אותם אלו, שסבבו והקיפו את שאול ויהונתן כדי לשומרם מהאויבים, כיצד נהרגו?

"יהונתן על במותיך חלל" – יהונתן הגיבור, שנלחם יחידי בפלישתים והביא תשועה לעם-ישראל, כיצד נהרג?

כו) **"צר לי עליך אחי יהונתן"** – דוד מביע את צער הפרטי והאישי על פטירת יהונתן אהובו.

"נפלאה אהבתך לי" – אהבת דוד ויהונתן היתה אהבה נפלאה, שלא תלויה באף גורם! להיפך, זכה דוד למלוכה – שלכאורה היתה שייכת ליהונתן בן המלך, ובכל זאת היתה האהבה ביניהם עצומה.

"מאהבת נשים" – נפלאה יותר מהאהבה והמסירות שאהבה רחל את לאה (ובזכות האהבה מסרה בגבורה את הסימנים לאחותה).

רחל – אם יהונתן שהיה משבט בנימין, לאה – אם דוד שהיה משבט יהודה.

כז) **"איך נפלו גיבורים ויאבדו כלי מלחמה"** – איך נפלו הצדיקים, המשולים לכלי מלחמה של ישראל.

יח) **"ללמד בני יהודה קשת"** – ללמד את בני יהודה להלחם, כמו שכתוב בספר הישר – ספר בראשית, שבו מסופר על האבות הישרים: "יהודה... ידך בעורף אויבך" (מתוך ברכת יעקב ליהודה).

יט) **"הצבי ישראל"** – שאול ויהונתן, שהיו הרושם והתפארת של ישראל. פניה לארץ ישראל, שנקראת ארץ הצבי.

"על במותיך חלל איך נפלו גיבורים" – על הרריך הגבוהים (הרי הגלבע), איך נפלו הצדיקים ונהרגו?

כ) **"אל תגידו בגת, אל תבשרו בחוצות אשקלון"** – אל תבשרו את בשורת מות שאול ובניו לפלישתים. ובעיקר לא בגת, שממנה יצא גלית הפלישתי, ושם ישמחו ביותר על מפלת ישראל.

כא) **"אל טל ואל מטר עליכם"** – הרי הגלבע, מקום מיתתם של שאול ויהונתן, נתקלל על-ידי דוד, שלא ירדו עליהם גשמים.

"ושדי תרומות" – לא יהיה בהרי הגלבע שדה להפריש ממנו תרומות ומעשרות.

"כי שם ננעל מגן גיבורים" – מגיני המלחמה היו נמשחים בשמן כדי להגן עליהם מפני החיצים, ואילו מגן שאול "נגעל" – לש' הגעלה, כלומר: התנקה מן השמן שבו נמשח ואיפשר לחיצים לחדור לתוכו.

"מגן שאול בלי משיח בשמן" – כאילו לא נמשח שאול בשמן המשחה כדרך המלכים, כסימן שמלכותו תמשך.

כב) **"קשת יהונתן לא נסוג אחור"** – שאול ויהונתן לא נרתעו מלהילחם באויבים, היו אמיצי לב וחרבם לא חזרה מבלי לפגוע באויבי ה'.

כג) **"הנאהבים והנעימים"** – אהובים ורצויים בעיני ה' ובעיני עם-ישראל.

"בחיהם ובמותם לא נפרדו" – למרות שידעו, שהם עלולים ליפול בקרב, לא נפרדו מהעם בשעתו הקשה.

"מנשרים קלו מאריות גברו" – זריזים וגיבורים למסור נפשם בקרב למען